

Иван Вазов

Разбитий

Кога умра, не плачете –
не ща сълзи и тъга –
а по-скоро заровете
мойта хладната снага.

Заровете я в тревата,
там при Стара планина,
де цъфтяла за борбата
мойта ранна младина.

Та там никой крак, ни шопот
да не буди моя мир –
дето няма други ропот
освен тихия зефир;

де ни слава, ни присмивка
да не стряскат гробний свод:
има право на почивка
в бой разсипаний живот.

1883

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8468>]